

Af de samme grunde, som er anført vedrørende de kommunale rensningsanlæg, vil det være forbundet med overordentlig store vanskeligheder at gennemføre de nødvendige rensningsforanstaltninger i fuldt omfang inden 1990.

5.3. Recipientkvalitetsplanlægningen

I den hidtidige spildevandspolitik har man ikke krævet andet end mekanisk rensning af spildevand, der ledes til det åbne hav fra kommunale rensningsanlæg og særskilte industriudledninger. Kravene til rensning af det spildevand, der ledes til vandløb, søer, fjorde og bugter, er fastsat ud fra den belastning, man vil acceptere af disse vandområder (recipientkvalitetsplanlægningen).

Hvor der gennem recipientkvalitetsplanerne, for at beskytte særligt sårbare vandområder eller for at sikre særlige interesser, er konstateret behov for krav, der er mere vidtgående end de generelle foranstaltninger, der nu iværksættes, skal der fastsættes krav i overensstemmelse hermed.

Også fremover vil recipientkvalitetsplanlægningen blandt andet tjene til at vurdere behov for sådanne videregående krav. Den vil ligeledes fortsat være med til at danne det grundlag, som anden planlægning bygger på. Dette gælder f.eks. relationerne til vandforsyningsplanlægningen, vandløbsregulativerne, miljøovervågningen, interessekortlægningen m.m.

5.4. Landbruget

Kvælstofudvaskningen fra *husdyrgødning* skal reduceres ud over de 55.000 tons/år, der direkte følger af Folketingets *NPO-handlingsplan*.

Den netop vedtagne NPO-støttelov indebærer generelt forhøjede støttesatser. De skønnes at øge interessen hos den enkelte landmand for at udbygge lagerkapaciteten udover minimumskravet på 6 måneder.

Dette forhold, samt den styrkede indsats på biogasområdet, forudsættes at give en yderligere udvaskningsreduktion på 5.000 tons, eller i alt 60.000 tons/år.

En yderligere udvaskningsreduktion på 10.000 tons/år opnås gennem:

- vejledning om bedre gødningsdosering og spredningsteknik og

- vedledende normer om udbringning og maksimal tilførsel pr. ha af efterårsudbragt husdyrgødning.

Dette kan suppleres med en ajourføring af reglerne i den gældende bekendtgørelse om udbringning og opbevaring af husdyrgødning m.v. efter forhandlinger med blandt andet Landbrugsministeriet og landbrugsorganisationerne.

Der må forventes udbetalt større støttebeløb som følge af den nyligt vedtagne ordning om støtte til landbrugets investeringer som følge af NPO-planen. Jeg er indstillet på at finde en løsning på det særlige problem, der kan opstå for de landmænd, som allerede har afsluttet investeringen i bedre gødningsopbevaringsforhold i henhold til NPO-planen, såfremt der bliver behov for at etablere yderligere opbevaringskapacitet.

Landbrugets investeringer ved ovennævnte forskellige foranstaltninger skønnes at udgøre 4,5 mia. kr. i 1986-priser. Mens den samlede forbedrede gødningsudnyttelse efter selve NPO-planen på længere sigt må antages at opveje landmandens omkostninger til udbygget opbevaringskapacitet, vil dette ikke være tilfældet for den yderligere kapacitet, hvor kun ca. halvdelen af kapitalomkostningerne kan forventes sparet hjem gennem mindre udgifter til handelsgødning. Omkostningerne for landbruget skønnes at blive ca. 150 mill. kr. pr. år, afhængig af handelsgødningsprisen.

Den reduktion i kvælstofudvaskningen, som skal opnås gennem *systematisk gødningsplanlægning*, forudsætter, at udarbejdelsen af en gødningsplan, der omfatter både husdyr- og handelsgødningsforbruget, bliver obligatorisk for den enkelte landmand, der derfor skal kunne dokumentere, at en gødningsplan er udarbejdet.

Den systematiske gødningsplanlægning vil blandt andet bygge på det program for forbedret gødningsanvendelse i landbruget, som Folketingets finansudvalg har bevilget 22,9 mill. kr. til den 10. december 1986. Programmet er iværksat af Landbrugsministeriet i samarbejde med Landbrugets Konsulenttjeneste. Det skønnes nødvendigt at udbygge dette program som et led i gennemførelsen af den systematiske gødningsplanlægning.

I overensstemmelse med aktstykket ned sættes en rådgivende komité med repræsen-